

Arrest

**nr. 61 710 van 18 mei 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guatemalteekse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 13 mei 2011 houdende de beslissing tot teruggrijving aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 13 mei 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 mei 2011 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzake M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. LAUKES, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij, die verklaart van Guatemalteekse nationaliteit te zijn, werd op 13 mei 2011 op de nationale luchthaven Zaventem onderschept in het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst document.

1.2. Op 13 mei 2011 werd in hoofde van verzoekende partij een beslissing houdende terughouding genomen en een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering als volgt luidt:

“Komend uit Buracherst met OB 123 (gebruikte vervoermiddel vermelden, en bv. vluchtnummer), in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen:

X(A) niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art.3, eerste lid, 1^o2^o)

HET DOOR BETROKKENE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKENE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT.

Dossiernummer: BR.55.FW.110600/2011

X(B) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument (art.3, eerste lid, 1° of 2°)

ZIE A

X Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (art.3, eerste lid, 1° of 2°)

ZIE A”

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Verzoekende partij betoogt dat zij het voorwerp uitmaakt van een bevel tot terughouding naar Boekarest en van haar vrijheid beroofd is op 13 mei 2011, een precieze datum nog niet voorzien is maar volgens de Dienst Vreemdelingenzaken zij op de eerste mogelijke beschikbare vlucht naar Boekarest zal gezet worden zodat een gewone vordering tot schorsing niet tijdig tot het gewenste resultaat zal kunnen leiden. Het uiterst dringend karakter wordt niet betwist door de verwerende partij.

In casu is de verzoekende partij van haar vrijheid beroofd met het oog op haar terughouding. Ze maakt aldus het voorwerp uit van een terughoudingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de

vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Hieruit volgt tevens dat wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder welkenkennend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel mag zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting die artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Conka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

2.3.2. De beoordeling van deze voorwaarde

In wat als een enig middel kan beschouwd worden, voert verzoekende partij de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur zoals aan de Dienst Vreemdelingenzaken opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekende partij betoogt dat op geen enkele wijze wordt verduidelijkt om welke redenen verwerende partij het reisdocument van valsheid beticht, en waarin deze valsheid of vervalsing zou bestaan. Zij stelt onmogelijk de wettigheid en de feitelijke juistheid van deze motieven te kunnen nagaan.

2.3.3. Hoewel verzoekende partij zich in haar ondersteunend betoog beroept op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, blijkt uit de eenvoudige lezing dat de bestreden beslissing steunt op artikel 3, eerste lid, 1° en genomen werd omdat het door betrokkene gebruikte reisdocument van valsheid

wordt beticht en gerechtelijk in beslag wordt genomen, en betrokkene dus niet meer over enig geldig reisdocument beschikt.

De motivering van de bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier waarin zich het verslag van 13 mei 2011 bevindt, opgesteld door de "*Luchtvaartpolitie BruNat, Grenscontrole, Team Valse en Vervalste reisdocumenten*", naar aanleiding van de interceptie van verzoekende partij bij haar aankomst op de luchthaven van Zaventem. Uit dit verslag blijkt dat verzoekende partij in het bezit was van, onder andere, een Guatemalteeks reisdocument terwijl hij geen antwoord kan geven op eenvoudige vragen over Guatemala, reden waarom, na contact name met de ambassade van Guatemala, het reisdocument samen met een aantal andere documenten gerechtelijk werden in beslag genomen hetgeen aan verzoekende partij werd meegedeeld. Verzoekende partij werd ook in kennis gesteld dat de terugdrijving naar Boekarest zal gebeuren met kopijen van de gebruikte documenten.

De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of de overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624). In acht genomen de gegevens in het administratief dossier is de Raad van oordeel dat verwerende partij niet onredelijk tot haar besluit is gekomen en evenmin onzorgvuldig heeft gehandeld.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde van het aanbrengen van een ernstig middel is derhalve niet voldaan.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding prima facie een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De beoordeling van deze voorwaarde

In haar verzoekschrift voert de verzoekende partij aan dat zij zal worden teruggedreven naar de luchthaven van Boekarest terwijl zij de Roemeense nationaliteit niet heeft en evenmin in Roemenië verbleef. Zij wijst er bovendien op dat zij zal worden teruggedreven zonder in het bezit te worden gesteld van haar identiteits- en reispaspoort, noch van haar bankkaarten aangezien deze door de grenspolitie in

beslag werden genomen omdat zij beticht worden van valsheid. Tot slot wijst zij erop dat er geen ambassade van Guatemala is in Roemenië en zij in een situatie wordt geduwd waar het haar onmogelijk is gemaakt terug te keren naar haar land van herkomst.

De uiteenzetting van verzoekende partij laat niet toe te besluiten dat haar nadeel evident is.

Verzoekende partij beperkt zich wat betreft het nadeel tot het argument dat zij, indien de beslissing niet wordt geschorst, teruggedleid zal worden naar Roemenië, terwijl zij de Roemeense nationaliteit niet heeft en aldaar geen ambassade van Guatemala gevestigd is en dit zonder in het bezit te worden gesteld van haar identiteits- en reisdocumenten en haar bankkaarten vermits deze in beslag werden genomen door de grenspolitie. Gelet op de stukken van het administratief dossier, in het bijzonder het verslag opgesteld door de *“Luchtvaartpolitie BruNat, Grenscontrole, Team Valse en Vervalste reisdocumenten”* dient te worden vastgesteld dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeit uit het eigengereid handelen van verzoekende partij om zonder de vereiste binnenkomstdocumenten naar België te reizen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

2.5. Dienvolgens is niet voldaan aan de twee van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M.-C. GOETHALS